

EENZAAMHEID, OVERBELASTING EN VERWAARLOZING: CORONACRISIS TREFT MENSEN MET EEN BEPERKING HARD

Posted on 21 april 2020 by Hanneke Vermeulen

Categories: [Corona](#), [Zorg](#)

Zorg en ondersteuning verandert of is gestopt

Voor 60% van de mensen die voor de coronacrisis professionele zorg of ondersteuning kregen, is de zorg of ondersteuning verminderd, veranderd of gestopt. Dat levert praktische en sociale problemen op. Op de vraag of de coronamaatregelen gevolgen hebben voor de gezondheid of het welzijn, antwoordt 45% van de respondenten dat hun lichamelijke gezondheid achteruit gaat. Bij 61% is therapie, zoals fysiotherapie of psychotherapie, tijdelijk gestopt. Ieder(in) is bezorgd over de gevolgen op lange termijn van de gaten die er nu in behandelingen vallen. Zo laat een respondent weten: "Het zwembad is dicht. Ik zwem onder begeleiding van een fysiotherapeut. Dit houdt mijn lichamelijke beperkingen stabiel. Ik maak thuis gebruik van een plafondlift en hier heb ik mijn armen bij nodig. Als ik te lang niet zwem, valt de functie van mijn arm uit. Ik kan dan de lift niet meer bedienen en niet meer zelfstandig wonen."

Mantelzorgers overbelast

Het wegvallen van zorg en ondersteuning en van school, opvang en dagbesteding, heeft ook voor mantelzorgers grote gevolgen. Naasten van mensen met een beperking proberen op te vangen wat zij kunnen, met overbelasting en soms arbeidsconflicten als gevolg. Uit de enquête komt naar voren dat van de mensen die mantelzorg ontvangen bijna de helft van de mantelzorgers zwaar belast is of overbelast raakt. Een moeder laat ons weten: "Mijn ernstig meervoudig beperkte zoon krijgt minder therapie en minder onderwijs. Wij proberen dat zo goed als mogelijk op te vangen, maar dat is niet altijd effectief want dit vereist specialistische aandacht. Daarnaast trekt het een zware wissel op onze eigen situatie met de combinatie van ons werk."

Meer angst en eenzaamheid onder mensen met een beperking

De coronamaatregelen hebben ook veel invloed op hoe mensen zich voelen. Bijna 40% ervaart meer eenzaamheidsgevoelens en 38% heeft te maken met een toename van stress en psychische klachten. Zo laat één van de respondenten weten: "Ik voel me geïsoleerd van de buitenwereld. Ik krijg geen bezoek, zie niemand meer. Ik heb geen zin meer om uit mijn bed te komen, iedere dag is hetzelfde." Bovendien voelen mensen met een beperking zich in een hoek gezet als 'kwetsbaar' door hoe er over hen gesproken wordt en hoe alles voor hen bepaald wordt. Een respondent schrijft: "Er wordt veelvuldig aandacht gevraagd voor de ouderen en zorgpersoneel, wat op zichzelf niet verkeerd is. Alleen de brede groep mensen met een handicap en hun naasten die in eenzaamheid verblijven, lijken breed in de samenleving in de vergetelheid te raken."

Lees hieronder alle resultaten uit de panel-enquête.

